

Oponentský posudek bakalářské práce Petry Stolařové „Atraktivita mužského hlasu pro ženy z různých subkultur, srovnání Emo a Hip-Hop“.

Většina předchozích evolučněpsychologických studií zabývajících se hodnocením fyzické atraktivity nebere v potaz kulturní fenomény a to přesto, že jej mohou významně ovlivňovat. Jedním z nich je vytváření subkultur. Bakalářská práce Petry Stolařové se zabývá právě tímto tématem, což považuji za průkopnický počín.

Práce se tradičně dělí na dvě části, přičemž první část je postavena na analýze literatury k příslušnému tématu a v druhé části je zpracován vlastní empirický výzkum. Teoretická část práce se skládá z literární rešerše dvou tématických okruhů, a to výzkumu hlasové atraktivity a výzkumu subkultur. Autorka v této části prokázala schopnost práce s odbornou literaturou, ovšem k úzkému zaměření části o hlasové atraktivitě bych očekával úplnější znalost jednotlivých studií v této oblasti (chybí mi např. odkazy na práce Saxton a kol. 2006 (Ethology), 2010 (PaID), Feinberg a kol. 2005 (EHB), Puts a kol. 2007 (EHB), Wollfs & Puts, 2010 (BES) aj.). Za kvalitativně horší však považuji část o subkulturách, kdy se teoretická část omezuje na učebnicový popis dvou etnografických škol a žurnalisticky pojatý popis vybraných subkultur. Není však jasné, jaký koncept autorka ve své vlastní práci používá. O příznivcích subkultur se mluví jako o příslušnících či členech, což ve mně silně evokuje minulorežimní SNB (mají také průkazky?). Navíc snaha o propojení části o atraktivitě hlasu s částí o subkulturách je velmi povrchní.

V empirické části autorka testuje, zda hodnocení hlasové atraktivity ovlivňuje příklon k dvěma vybraným subkulturám, které mají odlišný postoj k genderově typizovaným projevům. Oproti očekávání výsledky neukazují na rozdíly v hodnocení atraktivity hlasu mezi dvěma testovanými subkulturami. Velmi oceňuji využití náročnějších statistických testů, ovšem GLM analýza (mohla být použita i ANOVA) je v práci popsána chybně; podobně to, co je považováno za hodnocení reliability, je ve skutečnosti hodnocením konzistence. V diskuzi se pak objevují nesrovnalosti, např. autorka tvrdí, že rozdíly v hodnocení hlasů se sníženou hloubkou nebyly signifikantní, ale ve výsledcích uvádí signifikantní údaje. Také bych zde uvítal polemiku nad vlastními předpoklady. Je možné nekonfliktně předpokládat generalizovanou preferenci pro genderově typizované projevy, nebo se spíše jedná o specifické oblasti?

Po formální stránce je práce spíše odbytá, např. číselné údaje a grafy jsou v hybridní česko-angličtině, celá řada literárních zdrojů není uvedena, některé pojmy (feminita/femininita) nejsou užívány konzistentně apod.

Celkově hodnotím práci Petry Stolařové jako inovativní, ale silně nedotaženou a navrhuji hodnocení dobře.

V Praze 5/9/2011

doc. Mgr. Jan Havlíček, Ph.D